

си къмъ дванадесетъ свои ученици, миних отъ тамо, да поучава и да проповѣдува по градове тѣ имъ.

2 А „Іоанъ като чу въ тъмницѣ тѣ дѣла-та Христовы, проводи двама отъ ученици тѣ си, И рече му: „Ты ли си, който има да дойде, или другого да очакваш? 3 И отговори Іисусъ и рече имъ: Идете възвѣстите на Іоанна това което чуете и видите; 4 Слѣни прогледуватъ, хроми ходятъ, прокажени си очищаватъ, и глухи прочищуватъ; мъртви въекръсватъ, и на сиромаси тѣ ся благовѣствува. И блаженъ е който ся не съблазни въ мене. И когато тѣ си отхождахъ, наченѣ Іисусъ да говори на народъ тѣ за Іоанна: Какво излѣзохте да видите въ пустынѣ тѣ? 5 Трѣть ли отъ вѣтрѣ тѣ разлюдилиахъ? 6 Но какво излѣзохте да видите? Человѣкали въ меки дрехи облѣченъ? Ето тѣзи които носятъ меки дрехи въ царскы домове сѫ. Но какво излѣзохте да видите? пророкъ ли? Ей, казувамъ ви, и повече отъ пророкъ. Защото тойзи е за когото еписано: „Ето азъ проваждамъ вѣстителя моего прѣдъ твое-то лице, който ще приготви пътъ ти прѣдъ тебе. Естинъ ви казувамъ, между родени-тѣ отъ жени не ся е повдигналъ по голѣмъ отъ Іоанна Крестителя; а най малкѣ-тѣ въ царство небесно е по голѣмъ отъ него. А отъ дні-тѣ на Іоанна Крестителя до нынѣ, царство небесно на силъ ся земя, и които ся насилятъ тѣ го грабнуватъ. „Защото всички тѣ пророки и законъ тѣ до Іоанна пророкувахъ: И ако щете да приемете това, той е „Илія, който имаше да дойде. 15 „Който има уши да слуша, нека слуша. 16 „А на какво да уподобъз този родъ? Подобенъ е на дѣца, които сѣдятъ на пазарътъ и викатъ на дружинѣ тѣ си, И казуватъ: Свирихмы ви, и не играхте; рыдахмы ви и не плакахте. Защото дойде Іоанъ, който ни ядѣше, ни пияше; и казувавъ: Бѣсъ има. Дойде Сынъ человѣчески, който яде и пие; и казувавъ; Ето человѣкъ ядливъ и винопийца, „пріятель на мытари-тѣ и на грѣшици-тѣ. И оправда ся мудростъ та отъ чада-та си.

20 „Тогази наченѣ да укорява градове тѣ, въ които станахъ повечето негови чу-21 деса, защото ся не покаяхъ. Тежко ти,

Хоразине, тежко ти, Виесаидо! защото, чудеса-та които въ васъ станахъ, ако быхъ станжли въ Тиръ и Сидонъ, отколѣ быхъ ся въ врѣтище и пепелъ покали. 22 Но казувамъ ви, уна Тиръ и Сидонъ наказаниe-то въ сѫдниятъ день по леко ще бѫде нежели на въстъ. И ты, Капернауме, който си ся до небеса възвысилъ, до ада ще ся смѣжнеш; защото чудеса-та които станахъ въ тебе, ако ставахъ въ Содомъ, 24 той би до днесъ останжалъ. Но казувамъ ви, че на земї-тѣ Содомскъ по леко ще бѫде наказаниe-то въ сѫдниятъ день, нежели на тебе.

25 „Въ онова врѣме отговори Іисусъ и рече: Прославяй ти, Отче, Господи на небе-то и на земї-тѣ, „че си утайъ това отъ мудри-тѣ и разумни-тѣ, „и открылъ си 26 го на младенци-тѣ. Ей, Отче, защото така 27 бы угодно прѣдъ тебе. „Всичко-то ми е прѣдадено отъ Отца моего; и никой не познава Сына, тѣкмо Отецъ; „нито Отца познава нѣкой, тѣкмо Сынъ-тъ, и комуто 28 бы изволила Сынъ-тъ да го открие. Дойдѣте при мене, всички що ся трудите и сте обременени; и азъ ще ви успокойж. 29 Вземете мое-то иго на себе си, и научете ся отъ мене; защото съмъ крѣтъ и смиренъ на сърдце; и ще намѣрите спокойствиe на души-тѣ си. „Защото мое-то иго е благо, и моето бѣже е леко.

ГЛАВА 12.

1 По онова врѣме въ единъ отъ сѫботы-тѣ „минуваше Іисусъ прѣзъ сѣятѣ-тѣ; а ученици-тѣ му огладиахъ, и начнахъ 2 да кжатъ класове и да ядятъ. А Фарисеи-тѣ като видѣхъ това, рекохъ му: Ето твои-тѣ ученици правятъ оново, което не е простено да ся прави въ сѫботажъ. 3 А той имъ рече: Не сте ли чели, що стори Давидъ когато огладиѣ той и които 4 бѣхъ съ него? Какъ влизе въ домъ-тѣ Богъ, и яде отъ хлѣбове-тѣ на прѣдложеніe-то, които не бѣ простено нему да яде, нито на онѣзи които бѣхъ съ него, 5 но само на священици-тѣ? Или не сте ли чели въ законъ-тѣ, че въ сѫботенъ денъ священици-тѣ оскудиряватъ сѫботажъ-тѣ въ храмъ-тѣ, и неповинни сѫ? 6 Но казувамъ ви че има единъ тука по

- а* Лук. 7; 18; 19 и др.
б Гл. 14; 3.
в Быт. 49; 10. Числ. 24; 17.
г Дан. 9; 24. Йов. 6; 14.
д Иса. 29; 18; 35; 4; 5; 6;
е 42; 7. Йов. 2; 23; 3; 2; 5;
ж 36; 10; 25; 38; 14; 11.
з Псал. 22; 26. Иса. 61; 1.
и Лук. 4; 18. Йак. 2; 5.
к Иса. 8; 14; 15. Гл. 13; 57.
л 24; 10; 26; 31. Рим. 9; 32;
м 33. 1 Кор. 1; 23; 2; 14.
н Гал. 5; 11. 1 Пет. 2; 8.
о Гал. 7; 24.

- п* Ефес. 4; 14.
р Гл. 14; 5; 21; 26. Лук. 1; 76; 7; 26.
т Мах. 3; 1. Мар. 1; 2. Лук. 1; 76; 7; 27.
ц Лук. 16; 16.
ч Мах. 4; 6.
ш Мах. 4; 5. Гл. 17; 12. Лук. 1; 17.
щ Гл. 13; 9. Лук. 8; 8. Отк. 2; 7; 11; 17; 29; 3; 6; 13; 22.
щ о Лук. 7; 31.
щ п Гл. 9; 10.
щ р Лук. 7; 35.

- а* Лук. 10; 13 и др.
б Ион. 3; 7; 8.
в Гл. 10; 15. Ст. 24.
г Иса. 14; 13. Плач. 2; 1.
д Гл. 10; 15.
е Лук. 10; 21.
ж Псал. 8; 2. 1 Кор. 1; 19; 27; 2; 8. 2 Кор. 3; 14.
и Гл. 16; 17.
к Гл. 28; 18. Лук. 10; 22.
л Ион. 3; 35; 13; 3; 17; 2.
м 1 Кор. 15; 27.
н Ион. 1; 18; 6; 46; 10; 15.
о Ион. 13; 15. Фих. 2; 5. 1
п Пет. 2; 21. 1 Йов. 2; 6.
р 2 Йов. 6; 18. Мах. 3; 1.
- а* Втор. 23; 25. Мар. 2; 28.
б Лук. 6; 1.
в 1 Цар. 21; 6.
г Исх. 25; 30. Лев. 24; 5.
д Ион. 29; 32; 33. Лев. 8; 31; 24; 9.
ж Числ. 28; 9. Йов. 7; 22.
и 2 Йов. 6; 18. Мах. 3; 1.